

ПРОТОКОЛ

№ 770

гр. Варна, 05.12.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на първи декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тони Кръстев

при участието на секретаря Мая Т. И.

Сложи за разглеждане докладваното от Тони Кръстев Търговско дело № 20213100900526 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

Ищецът „ДЕНЧЕВ“ ООД, редовно призован, представлява се от **адвокат И. С.**, редовно упълномощена и приета от съда отпреди.

Ответникът С. И. Д., редовно призована, не се явява, представлява се от **адвокат Л. П.** и от **адвокат Е. С.-Г.**, редовно упълномощени и приети от съда отпреди.

Вещото лице П. И. С., редовно уведомена по телефона, явява се лично.

Адв. С.: Да се даде ход на делото.

Адв. С.: Да се даде ход на делото.

Адв. П.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, предвид редовното призоваване на страните, намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ докладва, че делото е отложено в предходно съдебно заседание за изготвяне на заключение по повторна съдебно-счетоводна експертиза.

СЪДЪТ докладва постъпило с вх.№ 28346 от 21.11.2023 г. заключение по допуснатата повторна съдебно-счетоводна експертиза и констатира, че същото е депозирано в срока по чл.199 от ГПК.

Адв. С.: Нямам възражения по изслушването на вещото лице.

Адв. С.: Нямам възражения по изслушването на вещото лице.

Адв. П.: Нямам възражения по изслушването на вещото лице.

СЪДЪТ пристъпва към изслушване заключението на вещото лице, изготвило повторната съдебно-счетоводна експертиза, като пристъпва към снемане самоличността му:

П. И. С. – 62 години, български гражданин, неосъждана, без родство, дела и трудово-правни отношения със страните, предупреждена за наказателната отговорност по чл.291 от НК, след което същата обеща да даде незаинтересовано и безпристрастно заключение.

В.л. С.: Поддържам заключението. Известна ми е наказателната отговорност.

Адв. С.: Още с отговора на исковата молба ние сме посочили подробно задачите, по които искаме да работи вещото лице. Установяваме обаче, че с повторното назначаване на новото вещо лице, по тези въпроси не е работено.

Отделно от това, колегата с молба от 09.02.2023 г. също е поставил конкретни задачи, по които иска да бъде работено. Не откриваме отговори на тези задачи в нито една от експертизите, включително и в тази. Всъщност правим това възражение, с оглед на това, че ние не сме искали повторно заключение по същите въпроси. Ние искахме да бъде изготвено ново заключение, което да включва своевременно зададените от нас въпроси и в този ред на мисли, ние към вещото лице отново ще имаме въпроси, но правим като цяло възражение, че не е работено по зададените от нас въпроси и по настоящем.

Моля, на вещото лице да му бъдат зададени за работа задачите, които ние сме дали и да отложим изслушването. След като вещото лице даде заключение по тези въпроси, които сме формулирали в отговора на искова молба и сме заявили своевременно, както и по тези, които колегата П. е формулирал в молба, депозирана по електронен път на 09.02.2023 г., едва след отговора на тези въпроси да изслушаме в цялост заключението.

Адв. С.: Смятам, че искането е неоснователно. Вещото лице е отговорило на поставените с Ваше протоколно определение задачи, поради което следва да бъде изслушано.

СЪДЪТ, като взе предвид, че представеното заключение по своето съдържание съответства на поставените от съда задачи на допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, намира, че не са налице пречки за изслушване на вещото лице в днешното съдебно заседание, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответната страна за отлагане на изслушването на вещото лице.

Адв. С. към в.л. С.: Моля, на стр.6 от Вашето заключение да ни поясните по повод на Вашия преглед на национални счетоводни стандарти, възможно ли е в баланса на предприятието, активът да стои с нулева стойност и кога се случва това нещо? Може ли актив да бъде с нулева стойност в баланса на предприятието?

Адв. С. на въпрос от съда: В заключението вещото лице обследва кои са приложимите национални счетоводни стандарти, за да стигне до изводите, които е формулирала и да определи справедливия дружествен дял и тъй като прегледът на тези стандарти налага отговор на някои въпроси, тъй като ние твърдим, че няма как, актив да бъде с нулева стойност и аз твърдя, че национален счетоводен стандарт за активите също казва...

В.л. С.: Вие имате предвид преобразуването нали?

Адв. С. към в.л. С.: Имам предвид като цяло.

В.л. С.: Като цяло той може да бъде заведен, но в случая няма такъв актив, който да е със стойност 0. В случая в експертизата става въпрос за преобразуване, където са прехвърлени по балансова стойност активи. Не съм го коментирала и колегите преди мен също, но когато се завеждат тези активи, те не трябва да се заведат със стойност 0, а трябва да се заведат със стойността, с която са се водили в преобразуващото се дружество и да се заведат с начислената амортизация на този актив. Това е в самото счетоводство, а после в самите отчети, то излиза с балансова стойност 0, защото 100 му е отчетната стойност, 100 са му амортизациите и разликата е 0.

В.л. С. на въпрос от съда: Това завеждане при преобразуването не се отразява нито на отчетите, нито на това, защото те са ги завели...Ако балансовата стойност в преобразуването е посочена 1000 лева, те са ги завели за 1000 лева, а е трябвало да ги заведат примерно 2000 – отчетна стойност, 1000 – амортизации и разликата. Отчетите не са грешни като краен резултат.

Адв. С. към в.л. С.: Аз не получих отговор на моя въпрос. Може ли да има заведени конкретни активи с нулева стойност при първоначалното им придобиване?

В.л. С.: При първоначалното няма как, защото те се придобиват. Тук ясно е казано в стандарта, че са по себестойност, по справедлива стойност и...

Адв. С. към в.л. С.: И по историческа цена. Питането ми е в следната насока, че активите или една голяма част от тях, постъпили в предприятието на „Денчев“ ООД от преобразуването, са заведени на първо място задбалансово и на второ място с начална стойност или цена при придобиването им 0. И аз питам: това възможно ли е да бъде по този начин?

В.л. С.: Това при преобразуването само е възможно. Всъщност аз Ви

казах, че е трябвало да ги заведат 100-отчетна стойност, 100-амортизации и то пак е с балансова стойност 0.

Адв. С. към в.л. С.: Просто първоначалното завеждане е трябвало да мине през други счетоводни сметки. Завеждаме, описваме амортизацията и получаваме...

В.л. С.: Не, не описваме. Тя стои тази амортизация там. Дълготрайният актив в баланса и по принцип в счетоводството стои в актива. Самата отчетна или цена на придобиване, или историческа, или по справедлива стои в актива на баланса, но тя е намалена с амортизацията, която е начислена към момента.

Адв. С. към в.л. С.: Тоест това не би се отразило при определянето на справедлив дял на напускащия съдружник, независимо от неправилното първоначално завеждане?

В.л. С.: Точно така. Това исках да обясня.

Адв. С. към в.л. С.: Тогава възможно ли е, активите към датата на преобразуването от преобразуващото се дружество към приемащото такова да бъдат със стойност 0 или и там трябва по същия начин? Възможно ли е при преобразуването, особено когато става въпрос за свързани лица, каквито по настоящем приемаме, че са преобразуващото се дружество и приемащото дружество „Денчев“, към тази дата активите, които преминават от едното към другото дружество да бъдат със стойност 0, като отчетем тези обстоятелства, че са свързани лица?

В.л. С.: Това, че те са свързани, това е преобразуване и при преобразуването те минават по стойността, по която са се водили от едното дружество в другото. В договора за преобразуване е написано „балансирана стойност“. Още веднъж пояснявам. Правете разлика между счетоводни стойности и балансови стойности. Счетоводната стойност и отчетната стойност, по която е заведен активът, тази стойност се амортизира, натрупват се амортизации и тези амортизации после в баланса се намаляват от отчетната стойност и формират балансовата стойност. Тоест в конкретния случай е станало по балансова стойност. Те там не се водят по стойност 0. Предполагам, не съм правила проверка, но едва ли са ги водили по отчетна и са начислени амортизации. То и самият стандарт казва (аз съм го цитирала на стр.5), че след първоначалното признаване като актив, всеки отделен дълготраен актив следва да се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка. Това е всъщност балансовата стойност на актива в самия баланс. В Счетоводството се води на две сметки, които разликата между тях представлява балансовата стойност.

Адв. С. към в.л. С.: Тоест да разбирам ли, че ако при преобразуването

се беше взело друго решение, не по балансова стойност да преминават активите, а по отчетна, тази стойност на преминалите активи щеше да е различна?

В.л. С.: Не, те не могат да вземат такова...

Адв. С. към в.л. С.: Тоест те винаги трябва да вземат такова решение?

В.л. С.: Да, по балансовата стойност. Или да пише „отчетна стойност с натрупана амортизация“.

Адв. С. към в.л. С.: Когато стигате до коментар за първа и втора счетоводна база, а именно че дялът на напускащия съдружник Т. Т. е определен върху неправилна счетоводна база, така ли е?

В.л. С.: Да, в първа счетоводна база, която е неправилно определена.

Адв. С. към в.л. С.: А обследвахте ли дали той е получил сумата по полагащия му се дял на напускащ съдружник? Получена ли е от него сума и в какъв размер?

В.л. С.: На стр.12 съм посочила какво му е начислено. Във втората таблица съм посочила как е покрито задължението по дела. Първата сума е 41 550 - данъкът върху този дял. Втората е съгласно заместването по дълг по самото споразумение и третата сума е опрощаване на дълг, което е отчетено на приход. Тоест реално плащане няма. Това идва като приход и аз дори съм пояснила, че с този размер на прихода се увеличава печалбата и съответно собствения капитал на дружеството.

Адв. С. към в.л. С.: А какво се случва с второто перо „заместване“, съгласно споразумението от 28.08? Тази цифра как се отразява на баланса?

В.л. С.: Тази цифра е намалила задължението към...Значи първо се осчетоводява едно задължение в размер на 831 000 по дела на Т. и след това тази сума се намалява с данъка с това заместване в дълг. То изчезва. В смисъл такъв, че преди това е било вземане и сега се намалява задължението с това вземане. То не играе на резултата на собствения капитал. С тези споразумения е погасено на практика задължението на дружество счетоводно. Закрито е едно вземане със същото това задължение, но то не повлиява на собствения капитал.

Адв. С. към в.л. С.: Ако би бил определен дял на напускащия съдружник Т. Т. по втора счетоводна база така, както Вие определяте на С., каква сума от начислената му към датата на първа счетоводна база следваше да бъде едва ли не върната от съдружника Т. и респективно какъв е размерът на вземането на „Денчев“ ООД от напусналия съдружник Т. Т., при положение че неговият дял според Вас е неправилно определен? Тоест ако на него сме му начислили повече пари, а е трябвало по-малко, би следвало ние

да имаме вземане за разликата.

В.л. С.: Нямаме вземане, защото първо му е начислен по-малък дял. В първата таблица е посочено каква е сумата и тя се различава от тази, която му е по споразумението. Начислен му е дял 831 000. По споразумение е трябвало да му бъде начислен доста по-голям – 1 431 000 е определен по споразумението. Това, което е начислено, не смятам, че е неправилно, защото тези 1 431 000 са по споразумението, което е изготвено на база на счетоводния баланс от първа счетоводна база, който е неверен, погрешен. Вярното е това, което е на 12 страница. Считам, че това е съобразно законодателството, защото неговият дял при напускането е толкова. Това, което е на 12 страница е втора счетоводна база. Това, което би било неправилно, е 1 431 042, което е по първа счетоводна база начислено, докато по втора база 831 008 лева е правилното.

Адв. С.: Аз не мога да разбера, вещото лице към коя дата е гледало начисляванията и към коя дата е установявало (ако е установявало) плащания към съдружника Т.о Т..

Адв. С. към в.л. С.: Вие твърдите ли в такъв случай, че осчетоводяването във втората счетоводна база противоречи на разписаното в многостранното споразумение, защото там едни други суми се сочат като дължими на Т. Т.?

В.л. С.: В какъв смисъл противоречи? На 12 страница е втора база и това е правилното. Това споразумение съответства на първа база.

Адв. С. към в.л. С.: При разписано споразумение по данни, които отговарят на първа счетоводна база, в точка първа на Т. Т. какви пари са му платени, начислени, опростени или заместени в дълг? По споразумението, което представлява първа база или по нещо друго?

В.л. С.: Реално нищо не му е изплатено. На база на споразумението и на база на данните в счетоводството колко е собственият капитал, това е осчетоводено, което е на стр.12. Ако те бяха осчетоводили това, което е по първа счетоводна база, което е невярно, дружеството щеше да бъде декапитализирано. Те реално няма откъде да му изплатят. Дружеството няма такъв собствен капитал.

Адв. С. към в.л. С.: Тоест Вие казвате, че са съставени счетоводни операции за сума, различна от посоченото в споразумението?

В.л. С.: Да, защото дружеството няма такива стойности.

Адв. С. към в.л. С.: Няма към момента, в който Вие четете счетоводна документация. Давате становище, че за годишния финансов отчет в Търговския регистър при проверка по партидата на „Денчев“ ООД

установявате, че всъщност няма техни подадени годишно финансови отчети, а има такива на друго дружество за 2019 г. А установихте ли впоследствие да има, макар и с по-късна дата, извън срока, подадени в Търговския регистър отчети на „Денчев“?

В.л. С.: На „Денчев“ за 2019 г. не. Има подадени за 2020 г. и следващите години.

Адв. С. към в.л. С.: Вие откъде взехте данни за годишен финансов отчет на „Денчев“ за 2019 г.?

В.л. С.: Данните ги взех от публикувания в Търговския регистър за 2020 г. от колона „предходна година“ и от отчета, който е подаден в статистиката, така наречения годишен отчет за дейността, защото това, което е в Търговския регистър е годишен финансов отчет и ги съпоставих тези данни. Подробно съм написала на стр.10 най-горе, откъде са взети данните и са съпоставени и те съвпадат. Съвпадат и с оборотната ведомост, която е в счетоводството. В счетоводството е много важно пренасянето на крайните салда като начални. Правила съм съпоставка и с оборотните ведомости и съвпадат.

Адв. С. към в.л. С.: При извършване на Вашето изследване Вие сте установили, че в указания на Денчо Денчев от 21.04.2021 г. и отговор на Росица Вълева от 03.06.2021 г. било установено, че към 30.11.2019 г. в касата се водили 50 000 и т.н. После правите обследване, че счетоводителят казва, че евентуален недостиг на средства в касата е в размер на 24 000 и от към дата 31.12.2019 г. Може ли да се приеме, че тази разлика в касата е възможно да е настъпила от първи до тридесет и първи декември 2019 г. Тоест видяхте ли документи, където да е зачислявана някаква сума по каса на управителя С. Д. до времето, в което е освободена? Изобщо как стигнахме до тези цифри на касата?

В.л. С.: Няма такова осчетоводяване. Тук, съгласно тези указания, аз приемам, че тези пари липсват в касата и ги отразявам на разход, защото не мога да установя дали са присвоени от Д.. Просто липсват като наличност. Когато липсва някакъв актив, няма значение материален, паричен, дълготраен, той или се осчетоводява като вземане от лицето, което евентуално ги е присвоило или не е съхранило добре този актив, или като разход за предприятието.

Адв. С. към в.л. С.: Кое то пък от своя страна води до намаляване при определяне на дружествения дял.

В.л. С.: Точно така.

Адв. С. към в.л. С.: Отново питам, има ли документална обосновааност на това твърдение за липсващи пари в касата или има само счетоводни

записи, въз основа на указания на тогавашния управител? Проследихте ли счетоводни записвания?

В.л. С.: Имаше, проследила съм ги счетоводните записвания. Имаше документи, с които е установено, че паричната наличност е по-малка.

Адв. С. към в.л. С.: Кога обаче? С каква дата бяха тези документи?

В.л. С.: Мисля, че беше от 2019 г. Точната дата не мога да си спомня. Не знам дали не беше на 30 ноември. Мисля, че и към делото беше приложено, че е установена.

Адв. С. към в.л. С.: Тоест бихте ли могли ако проследите хронологията на 501 да установите кога точно се е появила тази разлика в касата?

В.л. С.: Не, тя по хронологията не може да се установи. Липсата се установява по счетоводни данни и се определя някаква наличност на парични средства. За да се установи липсата, трябва да има някакво преброяване и доколкото си спомням имаше протокол, приложен към делото, с който се установяваше, че няма парични средства.

Адв. С. към в.л. С.: Този протокол обаче е в следващ отчетен период по мой спомен.

В.л. С.: По мой спомен беше ноември. Вижте, тук говорим за предпазливост. Те не са го осчетоводили. Към 30 ноември няма осчетоводяване и говорим от гледна точка на предпазливост в един от счетоводните принципи и затова са начислени тези средства като разход,

Адв. С. към в.л. С.: Тоест това е не действително фактическа констатация за липси, а спазване принципа на предпазливост до установяване къде се намират тези пари, те да се водят като липсващи средства от касата, така ли?

В.л. С.: Не, установено е, че има някаква липса, която не е осчетоводена, за да бъдем точни.

Адв. С. към в.л. С.: В случай че не се установи разлика в касата такава, каквато е осчетоводена, може ли да приемем, че тези 24 896 следва да се прибавят към сумата, от която ще се изчислява дела на напускащия съдружник?

В.л. С.: Кога ако не се установи?

Адв. С. към в.л. С.: Ако няма такава. Ако това е грешно записване, ако няма разлика или разликата не е налична към датата на напускане.

Адв. С. на въпрос от съда: Аз не смятам, че балансът е направен към датата, към която трябва да бъде направен, тъй като тук е установено, че тази разлика по счетоводни данни я има в оборотната ведомост към 31.12.2019 г.

На нашата доверителка ѝ се следва дял по баланс към 30.11.

СЪДЪТ **указва** на ответната страна, че вещото лице вече обясни защо е осчетоводено като разход.

Адв. С.: Нямам повече въпроси към вещото лице.

Адв. П.: Нямам въпроси към вещото лице.

Адв. С.: Аз също нямам въпроси към вещото лице. Беше изяснено всичко. Да се приеме заключението.

Адв. С.: Нашето мнение е, че не следва да бъде прието заключението, тъй като то не отговаря на въпросите, които ние сме поставили и които са необходими за доказване на нашата теза, оформена под формата на възражение за прихващане. Настоящото заключение не неправи нищо различно, от това да преповтори предходното, което не беше целта на нашето искане и целта на задачите, които сме поставили. Поддържахме искането си да бъде отговорено на задачи със счетоводна експертиза така, както са поставени в отговора на исковата молба и така, както се допълни от колегата П. с молба, приета по делото и депозирана на 09.02.2023 г.

СЪДЪТ, като взе предвид изявленията на страните, намира, че изслушаното в днешното съдебно заседание заключение на вещото лице следва да бъде прието и приобщено към доказателствения материал по делото, ведно с представената от вещото лице справка-декларация, тъй като същото е отговорило пълно и ясно на поставените му въпроси.

По отношение на искането на ответната страна заключението да не се приема, тъй като не е отговорено на въпроси, които са били поставени от ответната страна с тяхното искане за допускане на съдебно-счетоводната експертиза, съдът намира, че не са налице основания за ревизиране становището на съда, изразено по повод посочените искания при поставяне на задачата на съдебно-счетоводната експертиза, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** като доказателства по делото повторна съдебно-счетоводна експертиза с вх.№ 28346 от 21.11.2023 г., ведно със справка-декларация на вещото лице П. И. С..

ОПРЕДЕЛЯ **окончателно възнаграждение** на вещото лице П. И. С. по допуснатата повторна съдебно-счетоводна експертиза в общ размер **2574.00 /две хиляди петстотин седемдесет и четири/ лева**, съгласно представената от нея справка – декларация, които **ДА СЕ ИЗПЛАТЯТ** от бюджета на съда.

(Издаден РКО за 2574 лева от бюджета на съда)

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответната страна за

ревизиране на определението на съда за допускане на съдебно-счетоводна експертиза и определяне на нейните задачи.

СЪДЪТ докладва постъпило по електронен път писмо с вх.№ 29427 от 01.12.2023 г. от процесуалния представител на ответницата С. Д. – адвокат Л. П., в което заявява, че изпраща за прилагане по настоящото дело доказателства, от които е видно, че към момента е налице хипотезата на чл.229, ал.1, т.4 от ГПК, а именно в друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното решаване на настоящия спор. В случая исковата претенция обхваща вреди, които са предмет и на разглеждане по НОХД № 311/2023 г. по описа на ОС-Добрич по повод повдигнато обвинение срещу С. Д. за престъпление по чл.220, ал.1 и чл.201, ал.1 НК, а именно сключване на неизгодни сделки длъжностно лице и за длъжностно присвояване.

Отправя се искане производството да бъде спряно, с оглед приложение на чл.300 от ГПК, тъй като вредите и техният размер са съставомерен признак за престъпление по чл.220, ал.1 и чл.201, ал.1 от НК и възстановяването в тази връзка ще изключи възможността за установяване в друг процес.

Приложен е протокол № 364 от 25.09.2023 г. по НОХД № 311/2023 г. по описа на ОС-Добрич и обвинителен акт № 351/2019 г. на Окръжна прокуратура – Добрич.

Адв. П.: Аз понеже не участвам в наказателното производство, не мога да изразя становище за параметрите на гражданския иск. Има предявен граждански иск в наказателното производство.

Адв. С.: И е допуснат за разглеждане съвместно.

Адв. С.: Запозната съм с обвинителния акт и с повдигнатото обвинение. Становището ми е, че не е налице преюдициалност на спора, доколкото смятам, че в наказателното производство би се установило дали действията, които е извършила госпожа Д. като управител, представляват престъпления по смисъла на НК, което не изключва да се реализира нейната гражданска отговорност, която се търси в настоящото производство.

Що се отнася до това какъв е предметът на приетия за разглеждане граждански иск, в момента не мога да Ви представя доказателства, но тъй като участвах в съдебното заседание, в което той беше приет, мога да заявя пред съда, че наказателният съд изследва внимателно, доколко предявената пред него претенция не е предмет на водените между страните търговски дела, доколкото това би предпоставило отхвърляне на искането за приобщаване на гражданския иск за разглеждане в наказателното производство. В това наказателно производство е приет за разглеждане граждански иск, касаещ вредите от заплатените допълнително начислени

данъци на дружеството с ревизионен акт, който беше издаден след започване на настоящото производство и който не е предмет на настоящото дело. Още повече че връзката между делата, тоест пречка да бъде приобщен гражданският иск за разглеждане в наказателното производство би било идентитет с настоящите дела, а не обратно.

Адв. П.: Изцяло поддържам това искане, като искам да уточня, че основанийето ми аз да го отправя към съда това искане, не е дали и какъв е предметът на гражданският иск по наказателното производство. В случая аз твърдя, че вредите, които се претендират в настоящото производство, са същите тези вреди, които ще се изследват в наказателното производство и те са съставомерен признак от обективна страна. Тоест практически ще се окаже следното: дали вредите, които са предмет по настоящото производство, са извършени, или не, ще даде основание, по наказателното производство да се приеме дали С. Д. е извършила престъпление, или не е извършила престъпление. Това е връзката между двете дела. Гражданският иск сам по себе си в наказателното производство няма нищо общо. Тук е важно обстоятелството дали С. Д. преди всичко е извършила неправомерно действие, защото в крайна сметка дефиницията за престъпление – чл.9 от НК е ясна. Нали трябва да има правомерност, която да е обявена за наказуема и в случая по настоящото производство ние също търсим правомерност. Вярно, няма да я накажем за престъпно деяние, но търсим неправомерност на действията. Общо взето и по двете производства се търси едно и също и то за едни и същи вреди. Даже ако погледнем обвинителният акт, може би на 90% е копи-пейст от исковата молба – същите договори изредени, същите правоотношения, същите продажби. Изследват се едни и същи облигационни правоотношения, като в тази връзка вече се търси длъжностно присвояване, респективно несъхраняване на имущество и прочее.

Адв. С.: Представям и моля да приемете определение по т.д. № 249/2019 г., по което предмет на делото е заявеното от нас дял на напускащ съдружник и предмет на възражението за прихващане пък е искът по настоящото дело, заведен от „Денчев“ ООД. Това дело е спряно, точно на основание на образуваното НОХД. Обжалвано е това определение и с определение № 799 от 15.11 тричленен състав на Варненски апелативен съд е отхвърлил нашата жалба, с която искаме да не бъде спирано делото, като е счел, че определението е правилно и делото е правомерно спряно. Тоест в обобщение, тъй като двете дела, а именно т.д. № 249/2019 г. по описа на Окръжен съд-Добрич и т.д. № 526/2021 г. по писа на Окръжен съд-Варна на практика са огледални, но и едни и същи дела, обследват едни и същи правоотношения, почиват на едни и същи факти. Същите пък тези факти и правоотношения са обект в момента на обследване в НОХД № 311/2023 г., то

смятаме, че е налице основание, настоящото производство също да бъде спряно.

Адв. С.: Аз нямам какво да добавя. Процесуалното поведение на ответницата е нееднакво по двете дела, защото по т.д. № 249 настояват да се отмени определенията за спиране, а пред Вас се настоява да се спре, поради което за мен е...

Адв. С.: Както пък при Вас е обратното.

Адв. С.: Напротив, аз по двете не съм искала никъде да се спират. Не възразявам да се приемат представените доказателства.

СЪДЪТ, като взе предвид направеното от ответната страна искане за спиране на основание чл.229, ал.1, т.4 о ГПК, намира, че същото е обосновано с представени в днешното съдебно заседание нови доказателства, в това число обвинителен акт, за които се твърди, че се отнасят до висящо НОХД, в което се обследват въпроси дали е извършено деяние от ответницата С. Д. в качеството на обвиняемо лице по наказателното дело и дали това деяние представлява състав на престъпление по чл.220, ал.1 вр. чл.26, ал.1 от НК и по чл.201, ал.1 вр. чл.26, ал.1 от НК, съответно дали деянието е извършено виновно и с оглед обема на представените материали, съдът намира, че следва същите да бъдат обсъдени, след което съдът да се произнесе в закрито заседание по направеното в днешното съдебно заседание искане, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото представените от ответната страна с писмо с вх.№ 29427 от 01.12.2023 г. преписи на протокол № 364 от 25.09.2023 г. по НОХД № 311/2023 г. по описа на ОС-Добрич и на обвинителен акт № 351/2019 г. на Окръжна прокуратура – Добрич.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото представените в днешното съдебно заседание от ответната страна заверени препис на определение № 260130 от 25.09.2023 г. по т.д. № 249/2019 г. по писа на Окръжен съд-Добрич; на определение № 799 от 15.11.2023 г по в.ч.т.д. № 580/2023 г. по описа на Апелативен съд-Варна и на съобщение до С. Д. от 22.11.2023 г.

ОТЛАГА произнасянето по направеното от ответната страна искане за спиране, като **УКАЗВА** на страните, че същото ще бъде извършено в закрито съдебно заседание, след което в зависимост от произнасянето на съда делото ще бъде насрочено с ново призоваване на страните.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.16 ч.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____